

Kilencven fiakker bucsuja.

— A taxi és a gummis. —

A sétáló közönség bizonyára észre se veszi, hogy a mai naptól kilencven gummirádlis kétfogatuval kevesebb robog az utcákon. A kilencven fiakker bucsuja az autotaxi forgalombahozatalával van összefüggésben. A főváros tudvalevőleg elhatározta, hogy a bérkocsisoknak rendszámoként háromezer korona kárpótlást ad. Eredetileg kétszázötven kétfogatu megváltásáról volt szó, ez a szám azonban százhetvenötre redukálódott. Ma csak kilencven kocsi mondott örökre adieut a standnak, az Andrásy-utnak és a Stefánia-uti gögös kocsikorzónak.

A kilencven bérkocsi megváltása elég tekintélyes összegre rüg. A bérkocsis ipartestület elnöksége két banktól 207.500 koronát vett fel erre a célra. Az utolsó pillanatban ugyanis rendszámoként kétszázötven koronával redukálták a megváltási összeget, ami elképzelhető mily nagy elkéserevést keltett a derék bérkocsisok körében. E tiszteletreméltó iparág tagjai sohasem voltak híresek türelmükről és beszédjük választékosságáról. A haragjuknak hát nyíltan és zajosan adtak kifejezést, ami határozottan a bucsú bensőségének rovására szolgált.

Némi megindultsággal vesszük tudomásul, hogy megritkul a pesti fiakkerek sora. Az idegenek csudálattal nézték mindig a pompás és újsza járóműveket, a táncoló, állig kamásniba bujtatott lovakat, a kackiás kocsisokat, akik úgy kezelték a gyeplőt, mint egy kávéházi cigányprimás a vonóját. A pesti ember életében pedig izgalmas szenzáció volt mindig a fiákkezés. Csak e pénztelen város koldus gavallérijai tudták és tudják egész szívvel kiélvezni a nesz-telenül tovaördülő gummirádlis gyönyörűségeit; egy jobb és nemesebb élet ígérétének tetszett a másfélórás kocsi-ut, hanyagul a „ceig“ balsarkába dölve. A kétfogatu hanyatlásának az oka nem az autotaxi forgalombahozatalában keresendő. A taxi Budapesten még távolról sem konkurrensa a fiákkernek. A helyzet az, hogy a kezdetleges taxiforgalommal szemben a kétfogatu bérkocsi olcsóbbnak, élvezetesebbnek és kényelmesebbnek bizonyult.

Nézzenek körül a város utcáin és nem kerülheti el a figyelmüket, hogy nappal még valamelyes forgamat produkálnak a taxik, este nyolc órától azonban mind szomoruan gunnyaszt a standján. A mi közönségünk mutogatni szereti magát, ha kocsiba ül. Mindent látni óhajt, viszont azt óhajtja, hogy őt is mindenki lássa. A taxi egy lázasan iparkodó, dolgozó, pénzt kereső világváros kedves és nélkülözhetetlen járóműve. A taxi üzleti utakra, amikor a kereskedő, ügyvéd, orvos sok helyre, lehetőleg gyorsan el akar jutni, megfizethetetlenül hasznosnak bizonyult.

Nálunk azonban, ahol az üzleti élet nem diktál gyors iramot, a taxi máris megfizethetetlen és nem -- nélkülözhetetlen járómű.

A hiuság hetivásáriján még sokáig a fiakker bonyolítja le a forgalmat. Hogy a pesti bérkocsis iparág hanyatlóban van, ennek közvetlen oka a város kétségbeejtő pénztelensége. Most gyalog járnak vagy villamoson. A pályaudvarok felé csupa konflis ügget. A Stefánia-uti korzó pedig néptelen és elhagyatott, senkinek sincs kedve mutogatni magát, a gazdasági krízis válságba döntötte ezt a látványosságot is, amely pedig színes és tetszetős volt. Ha fellendül a város újra vígan ül a bakon a fiákkeres kocsis és pita nadrágjához bordóvörös nyakkendőt köt. Addig persze ritkulnak a standok és bucsuznak a gummirádlisok.

		Iktatószám	
		<h2>Budapestre vonatkozó újságcikkek</h2>	
Szerző		Cím	
		<i>Kilencven fiakker bucsuja</i>	
Forrás:			
<i>Pep.</i> (Hely)		<i>Pesti napok</i>	
<i>1913. III/25</i> (Idő)		(Köt. v. fiz.)	
Helyszám		Oszályozás	
		Tárgy	
		385.86	
Személy		Hely	
		Idő	
		1913	